

KOHTUOTSUS

EESTI VABARIIGI NIMEL

Kohus Tartu Maakohus

Otsuse tegemise aeg, koht 22. oktoobril 2008. a Tartu Kohtumajas

Kriminaalasja number

Kohtukoosseis kohtunik Ingeri Tamm

rahvakohtunikud Kersti Talving ja Ants Prüüs

Kohtuistungi sekretär

Kristi Suvi

Tõlk

Kriminaalasi Raido Tominga süüdistus KarS § 323 ja § 113 järgi

Prokurör Tatjana Tamm

Kannatanu esindaja Vandeadvokaat Marina Valge

Süüdistatav Raido Toming

elukoht: XXXXXXXXX; isikukood: 38705162738;

varasem karistatus: kriminaalkorras karistatud 3 korda:

Tartu Maakohtu 16.02.2004. a otsusega KarS § 199 lg 2 p 5 ja 200 lg 2 p 8 järgi 3 aasta 6 kuu vangistusega tingimisi 3-aastase

katseajaga;

Tartu Maakohtu 13.10.2005. a otsusega KarS § 199 lg 2 p 4,7,8 järgi 5 kuu vangistusega, liitkaristus KarS § 65 lg 2 alusel 3 aastat 8 kuud 21 päeva vangistust, karistuse algus 28.01.2005; Tartu Maakohtu 05.07.2007. a määrusega vabastatud karistuse kandmiselt ennetähtaegselt 1-aastase katseajaga, vabanes 17.07.2007;

Tartu Maakohtu 16.11.2007. a otsusega KarS § 329 järgi

rahalise karistusega 10 000 krooni;

tõkend: vahistamine alates 04.02.2008. a, kinni peetud

kahtlustatavana 02.02.2008. a

Kaitsja advokaat Eve Laine

RESOLUTSIOON

Juhindudes KrMS § -dest 309 lg 3, 311, 312, 313, kohus otsustas:

Süüdi tunnistada Raido Toming KarS § 323 järgi ja mõista karistuseks 2 (kaks) aastat vangistust.

Süüdi tunnistada Raido Toming KarS § 113 järgi ja mõista karistuseks 11 (üksteist) aastat vangistust.

KarS § 64 lg 1 alusel mõista Raido Tomingale üksikkaristustest raskeima suurendamise teel liitkaristuseks **12** (kaksteist) **aastat vangistust.**

KarS § 65 lg 2 alusel liita mõistetud karistusele Tartu Maakohtu 13.10.2005. a otsusega mõistetud 3 aasta 8 kuu 21 päeva pikkuse vangistuse kandmata osa 1 aasta 3 kuud 1 päev vangistust ja mõista Raido Tomingale kohtuotsuste kogumis liitkaristuseks **13** (kolmteist) **aastat 3** (kolm) **kuud 1** (üks) **päev vangistust.**

KarS § 68 lg 1 alusel arvata eelvangistusaeg karistusaja hulka ja lugeda Raido Tominga karistuse kandmise aja alguseks **2. veebruar 2008. a.**

Raido Tomingale kohaldatud tõkend – vahistamine - jätta muutmata.

Tsiviilhagi rahuldada. Mõista välja Raido Tomingalt **19 224** (üheksateist tuhat kakssada kakskümmend neli) krooni A.M. kasuks.

Välja mõista Raido Tomingalt riigituludesse järgmised menetluskulud:

- 1. sundraha 10 875 (kümme tuhat kaheksasada seitsekümmend viis) krooni,
- 2. toimikust koopia tegemise kulud 106.80 (ükssada kuus krooni 80 senti) krooni,
- 3. määratud kaitsja tasu 4956 krooni (neli tuhat üheksasada viiskümmend kuus) krooni,
- 4. ekspertiiside maksumus 14 655 (neliteist tuhat kuussada viiskümmend viis) krooni.
- 5. kannatanu sõidukulud **387.25** (kolmsada kaheksakümmend seitse krooni 25 senti) krooni.

Asitõendid - noatera ja noakäepide - hävitada KrMS § 126 lg 3 p 4 alusel pärast kohtuotsuse jõustumist.

Riigi kasuks välja mõistetud menetluskulud tuleb tasuda Rahandusministeeriumi arveldusarvele 10220034800017 SEB Eesti Ühispangas või 221023778606 Hansapangas, märkides ära Tartu Maakohtu viitenumbri 2800049874, selgitusse kriminaalasja numbri, makse nimetuse ja oma nime. Otsuse vabatahtliku täitmise korral tasuda riigituludesse makstavad menetluskulud ühe kuu jooksul. Eelnimetatud tähtajaks menetluskulude tasumata jätmise korral pööratakse kohtuotsus sundtäitmisele. Sundtäitmisega kaasnevad täitemenetluse kulud.

Edasikaebamise kord

Kohtuotsuse peale võib kohtumenetluse pool esitada apellatsioonkaebuse. Apellatsiooniõiguse kasutamise soovist teatatakse otsuse teinud kohtule kirjalikult 7 päeva jooksul, alates kohtuotsuse kuulutamisele järgnevast päevast **23. oktoobrist 2008. a.**

Apellatsiooniteate esitamisel on kohtuotsus kättesaadav Tartu Maakohtu kantseleis 13. novembril 2008. a alates kella 14.00-st.

Kohtuotsuse peale võib apellatsiooniõiguse kasutamise soovist teatanud kohtumenetluse pool esitada kirjaliku apellatsiooni Tartu Ringkonnakohtule Tartu Maakohtu kaudu 15 päeva jooksul alates **14. novembrist 2008. a.**

Vahistatud süüdistatav või tema kaitsja võib esitada apellatsiooni süüdistatavale kohtuotsuse koopia kättesaamisele järgnevast päevast alates viieteistkümne päeva jooksul.

Kriminaalmenetluse kulude hüvitamise otsustuse võib vaidlustada apellatsioonis või määruskaebuse lahendamise menetluses. Määruskaebus tuleb esitada Tartu Maakohtule 10 päeva jooksul alates päevast, mil isik sai vaidlustatavast lahendist teada või pidi teada saama.

KOHTUOTSUSE PÕHIOSA I Süüdistus

Raido Tomingat süüdistatakse selles, et tema 02.02.2008.a kella 02.05 ajal Tartumaal Tähtvere vallas X alevikus X 1 korteris nr 4 tahtliku tapmise eesmärgil lõi omavahelise tüli käigus V.M. noaga paremale õlavarde ning vasakule poole rindkeresse südame piirkonda, tekitades kannatanule torkelõikehaava paremal õlavarrel ning vasakusse rinnaõõnde tungiva torke-lõikehaava koos südame ja parema kopsu veresoonte vigastusega, mille tüsistusena tekkis äge verekaotus sisemisest verejooksust ja mille tagajärjel V.M. sündmuskohal suri.

Seega pani Raido Toming toime KarS § 113 järgi kvalifitseeritava kuriteo, s.o teise inimese tapmise.

Raido Tomingat süüdistatakse veel selles, et tema, olles kriminaalasjas nr 08260100660 süüdistatav KarS § 113 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises, helistas Tartu Vanglast asukohaga Tartu Turu 56, 17.06.2008 kell 16.29 samas kriminaalasjas tunnistajana ülekuulatud R.K. `ile ning lubas talle tema poolt antud ütluste eest kätte maksta - ära tappa.

Seega pani Raido Toming toime KarS § 323 järgi kvalifitseeritava kuriteo, s.o tunnistaja suhtes vägivalla toimepanemise, et maksta talle kätte tema õiguspärase tegevuse eest kriminaalmenetluses.

II Kohtu seisukoht süüdistuse osas

1. Tahtlik tapmine

Tunnistaja R.K. ütlustega on tõendatud, et 01.02.2008. a reedesel päeval tulid tema elukohta X alevikus A.V., Raido Toming, V.M., T.P. ja E.T., kuna oli nädalalõpp. Koos tarvitati ka alkoholi. V.M. ja Tominga vahel tekkis tüli, hakati võrdlema kellel on suurem muskel. Tüli algataja oli R. Toming. R.K. käskis neil välja minna. R. Toming võttis köögist pliidi juurest noahoidjast väiksema noa, mille R.K. sai tema käest ära võtta, siis võttis ta samast suurema noa. Köögis oli veel A.V., teised magasid. V.M. oli sel ajal koridoris ukse juures, tahtis panna jopet selga. R. Toming läks koridori ja tahtis V.M. kohe lüüa, aga esimese löögiga ei saanud pihta. Teise löögiga tabas ta rindkerre ja V.M. kukkus selili maha, jäi lamama peaga vastu kappi. R. Toming võttis oma asjad ja läks välja. A.V. püüdis V.M. haava kinni suruda.

Tunnistaja A.V. andis R.K. samasuguseid ütlusi: ta nägi, kuidas R. Toming tuli köögist pikemat sorti kööginoaga koridori ja lõi sellega V.M. . Esimene löök läks mööda, teine tabas südame piirkonda ja V.M. kukkus selili maha. Nuga oli haavas, tagumine ots paistis välja, tema püüdis haava kinni suruda.

Süüdistatav R. Toming avaldas kohtuistungil, et ta tunnistab end V.M. tahtlikus tapmises süüdi, kuid keeldus kohtuistungil ütluste andmisest, mistõttu kohus avaldas KrMS § 294 p 1 alusel tema poolt kohtueelses menetluses antud ütlused. Kahtlustatavana ülekuulamisel 03.02.2008. a ei ole R. Toming noaga löömisest midagi rääkinud. Ta ütleb, et nad olid V.M. koridoris, siis tulid löögid ja rohkem ta ei mäleta. Järgmisena mäletab, et V.M. oli põrandal selili. Eelnevalt oli ta ära joonud umbes pool pudelit viina. Nad olid surunud T.P. kätt ja V.M. oli ässitanud neid kaklema (I kd tl 93-95).

23.05.2008. a ülekuulamisel (I kd tl 111-113) on R. Toming varasematele ütlustele lisanud, et tema läks endast välja, kuna V.M. oli teda ja T. P kaklema ässitanud. Ta võttis köögist noa, kuid A rahustas ta maha ja ta pani noa tagasi. R.K. tuli ja küsis mida nad teevad ja miks nad nutavad. Selle peale läks R. Toming jälle endast välja, võttis laualt noa ja läks koridori, kus seisis V. M. Kui ta lähemale läks, lõi V.M. teda rusikaga vastu pead ja veel seljapiirkonda. Ta lõi V.M. noaga rindkeresse suunaga alt üles, sest kartis, et viimane võtab talt noa ära ja lööb sellega teda.

Sündmuskoha vaatlusprotokollist 02.02.2008 (I kd tl 1-16) nähtub, et sündmuskoht on X s X 1-4 kolmetoalise korteri esikus, kus põrandal on noormehe laip poolenisti selili asendis. Põrandal ja laiba paljal ülakehal on veri, südame piirkonnas on torkehaav, millest paistab murtud noatera. Noa käepide on laiba külje all. Köögikapil on puidust noahoidja, milles on 2 vaba auku.

Asitõendiks on tunnistatud sündmuskohalt leitud musta värvi plastmassist noakäepide pikkusega 11,3 cm ja V.M. lahangu käigus tema rindkerest eemaldatud noatera, mille pikkus on 19,7 cm, see on otsast terav ja lainelise teritusega (vaatlusprotokoll 09.05.2008, I kd tl 32-35). Noa käepidemelt võetud DNA proovide alusel ei saanud ekspert kindlalt väita, et sellel oleks leidunud R. Tominga bioloogilist materjali (DNA ekspertiisiakt nr GE-0369-08/1016, 18.04.2008, I kd tl 29-30).

Eksperdi arvamuse kohaselt oli V.M. surma põhjuseks vasakusse rinnaõõnde tungiv torkelõikehaav koos südame ja parema kopsu veresoonte vigastusega, mille tüsistusena tekkis äge verekaotus sisemisest verejooksust. Antud vigastus on eluohtlik. Surma saabumise aeg on lühike, mõõdetav maksimaalselt minutites, võimalik, et kiirabikaardis näidatud ajal 02.02.2008. a. Lisaks surma põhjustanud vigastusele sedastati surnukehal veel torke-lõikehaav paremal õlavarrel ning nahakriimustus vasakul küünarvarrel, mis on saadud lühikest aega enne surma tõenäoliselt löögist ja kriimustamisest rinnaõõnest leitud noa teraga (surnu kohtuarstlik ekspertiisiakt nr 50, 05.05.2008; I kd tl 18-26).

Eeltoodud tõendite alusel on kohus seisukohal, et R. Toming on tunnistanud küll end süüdi V.M. tahtlikus tapmises, kuid ei ole teo enda kohta täpseid ütlusi andnud. Tunnistajate R. K ja A.V. ning eksperdi arvamusega on tõendatud, et R. Toming lõi V.M. noaga kaks korda. Esimene löök, mille kohta tunnistajad väidavad, et see läks mööda, on tegelikult tabanud paremat õlavart ning teine surma põhjustanud löök on tunginud vasakusse rinnaõõnde.

KarS §-s 113 ette nähtud tapmise objektiivne teokoosseis on R. Tominga poolt täidetud - ta lõi noaga V.M. rindkeresse ning selle tagajärjel saabus kannatanu surm.

Kõik tunnistajad, A.V., R.K. ja T.S., on andnud ühesuguseid ütlusi selle kohta, et R. Tominga ja V.M. vahel tekkis tüli seetõttu, et R. Toming hakkas uhkustama oma musklitega, mis V. M ei meeldinud. R.K. palus neil seetõttu korterist lahkuda. Keegi tunnistajatest ei kinnita R. Tominga ütlusi selles, et V.M. oleks ässitanud R. Tomingat ja T. P tülitsema, mistõttu on kohus seisukohal, et R. Toming ei ole tüli põhjuste kohta andnud õigeid ütlusi.

Kohus ei tuvastanud teo õigusvastasust ja süüd välistavaid asjaolusid.

R. Toming ei tegutsenud KarS §-s 28 sätestatud hädakaitse seisundis. Süüdistatav väitis, et V.M. lõi teda kaks korda rusikaga ning alles seejärel lõi tema kannatanut hirmus, et temalt võetakse nuga ära. Sellised R. Tominga ütlused on ümber lükatud tunnistajate R. K A.V. ütlustega, kes mõlemad nägid, kuidas R. Toming lõi 2 korda noaga koridoris seisvat V.M. . Seda, et V.M. oleks R. Tomingat löönud, kumbki sündmust vahetult pealt näinud tunnistaja ei näinud.

KarS § 113 subjektiivne teokoosseis eeldab tahtlust kõigi objektiivsete tunnuste – surm, surmav tegu ja nende vaheline põhjuslik seos – suhtes.

Kohus on seisukohal, et R. Toming pani tapmise toime otsese tahtlusega. Isik paneb teo toime otsese tahtlusega, kui ta teab, et teostab süüteokoosseisule vastava asjaolu, ja tahab või vähemalt möönab seda (KarS § 16 lg 3). Kohus leiab, et V.M. ja R. Tominga vaheline eelnev tüli tühistel põhjustel ei anna alust arvata, et R. Tominga eesmärgiks oli nuga haarates V.M. tappa, s.t panna kuritegu toime kavatsetusega. Küll aga lüües tugeva jõuga inimesele südame piirkonda pikateralise majapidamisnoaga, pidi ta sellist lööki sooritades aru saama, et selle vältimatuks tagajärjeks on kannatanu surm.

Seega pani R. Toming toime KarS § 113 järgi kvalifitseeritava kuriteo- V.M. tapmise – ja teda tuleb selle eest karistada.

2. Tunnistaja suhtes vägivalla toimepanemine

Tartu Vangla vastus järelepärimisele (II kd tl5) tõendab, et kinnipeetav R. Toming kasutas telefoniga helistamise võimalust 17.06.2008. a kell 16.23 taksofoni numbrilt 6868761. Jälitusprotokoll 29.07.2008. a (II kd tl 6-7) tõendab, et 17.06.2008. a kell 16.29 on Tartu Vangla taksofonilt numbriga 6868761 helistatud R.K. telefonile numbriga XXXXXX , kõne kestus on olnud 42 sekundit. Seega on kahe nimetatud dokumendiga tõendatud, et 17.06.2008. a helistas R. Toming R. K.

KarS § 323 näeb ette vastutuse menetlusosalise, sealhulgas tunnistaja suhtes vägivalla toimepanemise eest, et takistada teda täitmast oma kohustusi või teostamast oma õigusi või maksta kätte talle tema õiguspärase tegevuse eest kriminaalmenetluses.

R.K. oli R. Tominga kriminaalasjas 02.02.2008. a üle kuulatud tunnistajana (I kd tl 44). Seega oli ta isikuks, kelle suhtes on võimalik KarS §-s 323 sätestatud kuritegu toime panna.

R. Toming ei ole end KarS § 323 järgi süüdi tunnistanud. Ta ei ole selle teo kohta andnud ütlusi ei kohtueelsel uurimisel (II kd tl 14-15) ega kohtus. Seega on kõne sisu kohtul võimalik hinnata ainult kannatanu R. K ütluste alusel.

Vägivallana on käsitletavad KarS §-des 120-122 kirjeldatud teod, s.t ka ähvardamine. Kannatanu R. K ütlustega on tõendatud, et 2008. a 17. või 18. juunil poole viie ajal õhtu poole helistas talle tavatelefonilt mobiiltelefonile number XXXXXX R. Toming. Ta küsis, kas R.K. teab, kes ta on. Kannatanu vastas, et Raido. Seejärel küsis R. Toming et mis tunnistusi ta andnud on. Küsimuse peale, kas ta oleks pidanud valetama, ütles R. Toming, et kui ta välja saab, siis lööb meid kõiki maha. R.K. ütluste kohaselt tundis ta hirmu, hakkas nutma ja helistas siis uurijale. Ta uskus, et R. Toming suudab oma ähvarduse täide viia. Ta tunneb ka praegu hirmu, kardab, et lüüakse maha.

Kohtul ei ole alust R.K. sellesisulistes ütlustes kahelda. Kannatanu ütlustega loeb kohus tõendatuks, et R. Toming ähvardas R. K tapmisega. Kuna R. Toming küsis, mis tunnistusi R.K. on andnud ja lubas kõiki seejärel maha lüüa, on see ähvardus suunatud R. K, kui R. Toiminga kriminaalasjas ütlusi andnud tunnistaja vastu ja talle vahetult teatavaks tehtud. Ähvardamise eesmärgiks oli kätte maksta R. K tema kohustuste täitmise eest tunnistaja kriminaalasjas.

R.K. oli eelnevalt näinud, kuidas R. Toming oli tapnud noaga inimese, seega oli tal alust arvata, et R. Toming on võimeline oma ähvardust reaalselt ka täide viima. Asjaolu, et R.K. seda uskus, kinnitavad tema enda ütlused ja vahetu reaktsioon telefonikõne järel (hakkas ähvarduse järel nutma) kui ka tunnistaja A. K ütlused, mille kohaselt R.K. ei julge enam üksi kodus olla, on vajanud psühholoogi abi, saanud antidepressante. Tunnistaja A.V. kinnitas samuti, et R.K. käitumine on muutunud, seda on mõjutanud nii tapmise vahetu pealtnägemine kui ka R. Tominga kõne - ta käis psühholoogi juures, sest oli närvis, polnud söögiisu.

Kohus ei tuvastanud õigusvastasust ja süüd välistavaid asjaolusid.

Subjektiivsest küljest eeldab KarS § 323 tahtlust kõigi koosseisuliste asjaolude suhtes. Koosseis on täidetud, kui süüdlane paneb vägivalla teo toime vähemalt kaudse tahtlusega, kohustuste täitmise eest kättemaks eeldab aga kavatsetust.

Kohus leiab, et R. Toming pani ähvarduse toime kaudse tahtlusega (KarS § 16 lg 4), s.t lubades R.K. ära tappa, pidi ta pidama võimalikuks ja möönma, et olukorras, kus R.K. on pealt näinud tapmise toimepanemist tema poolt, võtab ähvardatu ähvardamist reaalsena.

R. Tominga ähvardus oli ajendatud sellest, et R.K. oli tunnistajana andnud tema kriminaalasjas ütlusi, seega oli see tehtud kavatsetult kättemaksuks.

Seega pani R. Toming toime KarS § 323 järgi kvalifitseeritava kuriteo ja teda tuleb selle eest karistada.

III Kohtu seisukoht karistuse osas

KarS § 56 lg 1 kohaselt on karistamise aluseks isiku süü. Karistuse mõistmisel arvestab kohus kergendavaid ja raskendavaid asjaolusid, samuti võimalust mõjutada süüdlast edaspidi hoiduma süütegude toimepanemisest ja õiguskorra kaitsmise huvisid.

R. Toming on kriminaalkorras karistatud varem 3 korda:

Tartu Maakohtu 16.02.2004. a otsusega KarS § 199 lg 2 p 5 ja 200 lg 2 p 8 järgi 3 aasta 6 kuu vangistusega tingimisi 3-aastase katseajaga;

Tartu Maakohtu 13.10.2005. a otsusega KarS § 199 lg 2 p 4,7,8 järgi 5 kuu vangistusega, liitkaristus KarS § 65 lg 2 alusel 3 aastat 8 kuud 21 päeva vangistust, karistuse algus 28.01.2005; Tartu Maakohtu 05.07.2007. a määrusega vabastatud karistuse kandmiselt ennetähtaegselt 1-aastase katseajaga, vabanes 17.07.2007;

Tartu Maakohtu 16.11.2007. a otsusega KarS § 329 järgi rahalise karistusega 10 000 krooni.

Tartu vanglas viibib R. Toming alates 06.02.2008. a. 21.05.2008. a Tartu Vangla inspektor-kontaktisiku poolt koostatud iseloomustusest nähtub, et R. Tomingat on selle aja jooksul karistatud 1 kord distsiplinaarkorras, tal on olnud kolm intsidenti. R. Tomingule on omane sõnakuulmatu käitumine, seda pigem kasvatamatuse kui antisotsiaalsete hoiakute tõttu. Oma soovide läbisurumiseks on ta kasutanud enesevigastuse meetodeid (I kd tl 62).

R. Toming oli pärast karistuse kandmiselt ennetähtaegset elektroonilise valvega vabastamist alates 17.07.2007 kriminaalhooldusel Tartu Maakohtu kriminaalhooldusosakonnas Madis Partsi järelevalve all. R. Toming täitis kriminaalhoolduse nõudeid korrektselt. R. Toming tunnistas, et on esinenud olukordi, kus ta ei suutnud oma käitumist kontrollida, käitus agressiivselt ning ametnik soovitas tal pöörduda käitumisprobleemide lahendamiseks spetsialisti poole, mida R. Toiming ei pidanud vajalikuks (I kd tl 64-65).

Kohus leiab, et R. Tominga tegevuses KarS §-des 57 ja 58 karistust kergendavaid ega raskendavaid asjaolusid ei ole. R. Toming on küll öelnud, et ta kahetseb tema poolt toime pandud tapmist ja vabandas kohtus kannatanu ees, kuid sisuliselt ta seda teinud ei ole. Seda, et R. Toming tegelikult enda poolt toime pandud kuritegu ei ole kahetsenud, näitab tema kuriteo toimepanemisele järgnev käitumine. Tunnistaja A.K. ütlustega on tõendatud, et R. Toming helistas samal ööl, kui oli V.M. tapnud, A. K Soome Vabariiki ja ütles, et tänu temale on üks inimene surnud, et mingi Vovik ei tule mölisema. Ta oli ülbe ja uhke häälega. Kõne toimumist kinnitab ka jälitusprotokoll (I kd tl 52-54). Samuti helistas R. Toming juba vahi all olles R. K ja ähvardas teda tapmisega selle eest, et viimane oli V.M. tapmise asjas ütlusi andnud.

KarS § 323 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemise eest karistatakse rahalise karistuse või kuni viieaastase vangistusega. KarS § 113 sanktsioon näeb karistusena ette vangistuse kuus kuni viisteist aastat.

Kohus leiab, et R. Tominga isikut arvestades tuleb teda karistada vangistusega ka KarS § 323 järgi, kuna kergemaliigilisem rahaline karistus ei suudaks mõjutada teda uutest kuritegudest hoiduma. Seda kinnitavad tema varasemad karistusandmed.

Karistusmäära valikul võtab kohus arvesse R. Tominga süü suurust. Ta tappis tahtlikult noore inimese olukorras, kus R.K. oli püüdnud teda eelnevalt takistada ja tal ühe korra noa käest ära võtnud. See näitab kui suurt ohtu võib kujutada R. Tominga käitumine teiste isikute elule ja tervisele ka tühiste konfliktide korral. R. Toming on varem samuti toime pannud vägivallaga seotud kuriteo - röövimise, mille käigus ta võttis kannatanult noaga ähvardades ära jalgratta (kohtuotsus I kd tl 72-74). R. Tominga kuriteod on läinud raskemaks, ta pani ajal, mil ta oli ennetähtaegselt vangistuse kandmiselt vabastatud, toime ühe kõige raskematest kuritegudest, rünnates tähtsaimat individuaalset õigushüve – elu.

Seega ei ole varasemad karistused R. Tomingale mõju avaldanud ja teda tuleb karistada KarS § 113 järgi sanktsiooni keskmisest määrast suurema karistusega, milleks on 11 aastat vangistust. Õiglaseks karistuseks KarS § 323 järgi peab kohus 2 aasta pikkust vangistust. Selleks, et R. Tomingale KarS § 323 järgi mõistetav karistus oleks reaalselt tuntav, peab kohus põhjendatuks karistuste liitmisel kumulatsioonipõhimõtte rakendamist.

IV Tsiviilhagi ja menetluskulud

Tsiviilhagi on esitanud kannatanu A. M matusekulude osas summas 19 224 krooni. R. Toming on tsiviilhagi tunnistanud. Kantud kulutuste suurus on tõendatud arvete ja müügitšekkidega (I kd tl 39-43).

Kohus luges eelpool käsitletud tõenditega tõendatuks, et R. Toming on süüdi V.M. surma tahtlikus põhjustamises. VÕS § 129 lg 1 kohaselt tuleb hüvitada surma põhjustamisest tekkinud kulud, eelkõige mõistlikud matusekulud. Seega tuleb R. Tomingalt välja mõista VÕS § 129 lg 1,2 alusel V.M. kasuks 19 224 krooni.

Menetluskuludeks on süüdimõistva kohtuotsusega kaasnev sundraha, milleks on esimese astme kuriteo toimepanemises süüdimõistmise korral 2,5 palga alammäära, s.o 10 875 krooni (palga alammäär on 4350 krooni), KrMS § 175 lg 1 p 1,5 kohaselt määratud kaitsja tasu 4956 krooni ja kaitsjale kriminaaltoimiku materjalidest koopiate tegemise kulud 106.80 krooni.

Kriminaalasjas on tehtud surnu kohtuarstlik ekspertiis, mille maksumus on 8085 krooni (I kd tl 27) ja DNA ekspertiis maksumusega 6570 krooni (I kd tl 31), samuti on kannatanu A. M hüvitatud kohtuistungile tulemise sõidukulud 387.25 krooni. Need on menetluskuludeks KrMS § 175 lg 1 p 2 ja 3 kohaselt.

Vastavalt KrMS § 180 lg-le 1 hüvitab süüdimõistva kohtuotsuse korral menetluskulud süüdimõistetu ning need tuleb R. Tomingalt välja mõista.

Kohtunik Rah Ingeri Tamm Ker

Rahvakohtunik Kersti Talving Rahvakohtunik Ants Prüüs